

**ESPURNES
BARROQUES**

MÚSICA I
EXPERIÈNCIES
AL TERRITORI
BARROC

Rosers de Sardenya

I. RAMAL, J. DE LA RUBIA &
CUNCORDU CODRONZANESU

Diumenge 12 de maig del 2024, 18h.

Església de Sant Sadurní de Salelles
SANT SALVADOR DE GUARDIOLA (BAGES)

Valora'ns

LA TEVA OPINIÓ ENS AJUDA A MILLORAR

Escaneja aquest codi QR
i valora els concerts
d'Espurnes Barroques!

*Fes-te amic i consulta la resta de
programació d'Espurnes Barroques!*

ESPURNESBARROQUES.CAT

Entrada

Maria Reina

Primer misteri de goig: L'anunciació

Heinrich Ignaz Franz von Biber (1644-1704), *Sonata n. 1 en Re menor C90*

I. Præludium

Deus ti salvet, Maria

II. Aria allegro - Variatio - Adagio

III. Finale

Segon misteri de goig: La visitació

H. I. F. von Biber, *Sonata n. 2 en La Major C91*

I. Sonata - Presto

II. Allamande

III. Presto

Taja Vilghini Bedda

Tercer misteri de goig: El naixement de Jesús

H. I. F. von Biber, *Sonata n. 3 en Si menor C92*

I. Sonata

Sanctus

Tzeleste tesoro

Sos tres Res

Custu pane

Quart misteri de goig: La presentació de Jesús al temple

Magnificat

H. I. F. von Biber, *Sonata n. 4 en Re menor C93*

I. Ciacona - Adagio - Presto

Cinquè misteri de goig: Jesús perdut i retrobat al temple

H. I. F. von Biber, *Sonata n. 5 en La Major C94*

I. Præludium - Presto

II. Allamande

III. Guigue

IV. Sarabande - Double

Notes al programa

El programa d'avui és una mostra de la riquesa i varietat d'expressions que, des de la música, s'han confegit per fer de les pràctiques devocionals del cristianisme catòlic un entorn pròdig per a l'expressió sonora.

Als voltants de 1678, any en què se situa la composició de la sèrie de peces per a violí sol conegudes com a *Sonates del Rosari* (en alemany, *Rosenkranzsonaten*) de Heinrich Ignaz Franz Biber, la ciutat de Salzburg era la capital del Principat-Arquebisbat de Salzburg, una jurisdicció eclesiàstica autònoma del Sacre Imperi Romanogermànic, regida per un príncep-arquebisbe amb poder secular i religiós. Pocs anys abans, i probablement per recomanació del prestigiós lutier Jacob Stainer, Biber va establir-se a la ciutat per entrar al servei del regent Maximilian von Gandolph Khuenburg, dedicatari del cicle i de bona part del catàleg de l'autor.

Una de les conseqüències de la contrareforma va ser l'establiment de centres de devoció mariana a nombrosos indrets del Sacre Imperi. Un d'ells, Maria Plain, fou consagrat a prop de Salzburg poc després de l'establiment de Biber a la ciutat, i va esdevenir ben aviat un important centre de pelegrinatge. Aquesta és, probablement, una de les raons que expliquen la gran rellevància de la temàtica mariana en el seu catàleg, com testimonien obres com el *Salve Regina*, l'*Stabat Mater* o les Vespres, entre altres.

Les quinze sonates i una passacaglia que configuren aquesta sèrie són una contribució excepcional dins el repertori violinístic. No tan sols per l'envergadura del cicle i la complexitat de la seva escriptura, sinó especialment per la seva dimensió mística i religiosa. Concebudes com a música representativa i sense una funció litúrgica, estan basades en un programa que busca conduir i afavorir la pregària i la meditació al voltant d'episodis de la vida de Jesús i Maria, resseguint el patró del rosari.

El rosari designa la garlanda de roses que coronen les representacions de la Mare de Déu, i és una de les formes de pregària de devoció mariana més arrelades del catolicisme. Consisteix en tres sèries d'oracions sobre els "misteris" de goig, de dolor i de glòria de la vida de Maria i de Jesús, que inclouen el res de quinze desenes d'Avemaries precedides per un Parenostre i seguides d'un Glòria, juntament amb altres oracions o recitacions pietoses.

La pràctica comunitària i constant del res del rosari per encomanar la gràcia ha esdevingut una part essencial de la cristiandat catòlica, fins al punt d'instituir la Confraria del Santíssim Rosari, una arxiconfraria compromesa a resar setmanalment un rosari complet. És molt probable que Biber destinés aquest cicle a la promoció de la Confraria del Rosari de Salzburg, per embellir les solemnitats que habitualment es concentren entorn d'aquesta pregària durant el mes d'octubre.

La primera part del cicle, dedicada als misteris de goig, recull en forma de cinc sonates els episodis de l'Anunciació, la Visitació i el Naixement de Jesús, així com la Presentació de Jesús al temple i la Pèrdua i retrobament de Jesús en el temple, a partir de fragments dels evangelis de Lluc i Mateu. Com és característic de tot el cicle, cada una de les sonates —a excepció de la primera i l'última— presenta una *scordatura* o modificació de l'afinació habitual de les cordes a l'aire de l'instrument. Aquest factor —relativament normal en el repertori per a les famílies instrumentals de la viola d'arc i de braç, però força insòlit en la família del violí— confereix una sonoritat inaudita i unes possibilitats extraordinàries tant de digitacions i girs melòdics com de jocs acòrdics, tot generant una paleta molt rica de recursos per a una retòrica musical directa i carregada de simbologia.

Si en el cas de les sonates de Biber, la relació amb la Confraria del Rosari esdevé el punt d'inici d'una contribució entesa des del preciosisme interpretatiu en mans d'un executant virtuós —paradigma de l'especialització musical en el sistema de divisió del treball propi de l'estructura social en què s'ha desenvolupat la tradició musical acadèmica o de concert—, en el cas de les confraries que a l'illa de Sardenya han tingut cura al llarg dels segles de preservar els ritus lligats a l'ordenació del calendari litúrgic i a les celebracions més significatives de la comunitat, trobem una expressió musical participada completament diferent.

Els cants polifònics orals de l'illa, cantats habitualment per homes i transmesos per tradició oral, configuren un signe d'identitat i un univers de tipologies complex, divers i singular. Si bé el cant profà i de ball és el més conegut (el denominat *a tenore*), existeix també un conjunt de cants —els anomenats *a cuncordu*— vinculat a rituals catòlics, especialment ric pel que fa als ritus processionals de la Setmana Santa, sense desmerèixer tanmateix el cicle de Nadal al qual pertanyen els cants seleccionats per al concert d'avui. Diversos en funció del lloc i del tipus de processó o acte litúrgic o paralitúrgic, poden ser cantats —en llatí i en sard— per grups circulars que oscil·len entre quatre i sis homes, en combinació amb la totalitat de la confraria i l'alternança responsorial en ocasions solemnes.

Aquest cant es caracteritza per una disposició acòrdica plena i oberta, amb la tercera a la veu superior i amb una afinació que s'aproxima a la natural, amb l'emissió de timbres diferents per a cada veu i amb un moviment generalment paral·lel entre les veus que inclou nombrosos retards, anticipacions, pedals i melismes, en un ritme flexible i que provoca una percepció d'extraordinària expansió temporal. El trencament del silenci a través d'una polifonia que transcendeix i altera l'ordre social i temporal quotidià remarca el poder de la música per escandir la vida mundana.

Jordi Alomar

Musicòleg

Maria Reina

O Maria Reina,
mama de s'Eternu Sarbadore,
pregatilu a su Segnore
chi no nos ponzat mente in tantu male.

E chi pothan tzensare
su dolore, s'odiu e i'sas gheras
pro chi torret pache in terra
pro su meritu tou, o Mama Santa.

Tzesset donzi angustia,
tzesset donzi umana sufferéntzia.
O Segnore apae cleméntzia
pro sos pecados de s'umanidade.

Sas nostras pregadorias
acantza, Mama 'e su Redentore,
pone fine a sos dolores,
penas, turmentos e carestias.

E indita nos sa 'ia
pro arribare a Fizu tou santu,
e carrarza nos cun su mantu,
o soberana e amàbile Maria.

Finas ch'apo a poder cantare
fatho custa pregadoria,
la canto cun sa 'oghe mia
Ave, ave, ave o Maria.

Maria Reina

Oh, Maria Reina,
mare de l'Etern Salvador,
prega el Senyor
que no ens demani comptes de tant mal.

I que puguin cessar
el dolor, l'odi i la guerra
perquè torni la pau a la terra
per mèrit teu, oh Mare Santa.

Cessi tota angioxa,
cessi tot humà patiment.
Oh Senyor, sigueu clement
amb els pecats de la humanitat.

Les nostres pregàries
acull-les, Mare del Redemptor,
posa fi al dolor,
penes, turments i caresties.

I mostra'ns el camí
per arribar al teu Fill, sant Ell,
i cobreix-nos amb el teu mantell,
oh sobirana i amorosa Maria.

Mentre cantar pugui
faré aquesta pregària pia,
la canto amb la veu mia:
Ave, ave, ave, oh, Maria.

Lletra: Anna Maria Puggioni

Deus ti salvet, Maria

Deus ti salvet, Maria,
chi ses de gratia plena:
de gràcias ses sa vena
ei sa corrente.

Su Deus onnipotent
cun tegus est istadu.
Pro chi t'hat preservadu
Immaculada.

Beneitta e laudada,
subra a tottu gloriosa.
Mama, fiza e isposa
de su Signore.

Beneittu su fiore
e fruttu de su sinu.
Gesùs, fiore divinu,
Signore nostru.

Pregade a Fizu ostru
pro nois peccadores,
chi tottu sos errores
nos perdonet.

Ei sa gratia nos donet
in sa vida e in sa morte.
Ei sa dicioisa sorte
in Paradisu.

Taja Vilghini Bedda

Vilghini Bedda
'achi no m'agghjuteti.
In la me' piena di la timpestai
sempre' aggiu intesu di chi no nicheti
a ca' Vi preca li grazi mai.
Mama di di luci,
lu mari calmeti
in li profundi di l'oscuritai.

Déu te salvi, Maria

Déu te salvi, Maria,
que ets de gràcia plena:
de gràcies font serena
i també riu.

El Déu omnipotent
amb tu sempre ha estat;
per 'xò t'ha preservat
Immaculada.

Beneïda i lloada,
i entre tots gloriosa:
Mare, Filla i Esposa
del Senyor teu.

Beneïda la flor
que és el fruit del teu sí:
Jesús, plançó diví,
nostre Senyor.

Pregueu el vostre Fill
pels homes peccadors;
perquè a tots els errors
doni perdó.

I que ens doni la gràcia,
en vida i també en mort;
i la joiosa sort
al Paradís.

Taja Verge Bona

Verge bona,
us prego que m'auxilieu.
Enmig de la meva tempesta
sempre he sabut que no heu negat mai
la vostra gràcia a qui us implora.
Mare de llums,
assereneu els mars
en les profunditats obscures.

Sanctus

Sanctus, sanctus, sanctus,
Dominus Deus Sabaoth.
Pleni sunt coeli et terra gloria tua,
Hosanna in excelsis.
Benedictus qui venit in nomine Domini,
Hosanna in excelsis.

Tzeleste tesoro

Tzeleste tesoro
d'eterna alegria,
dormi, vida e coro,
reposa, anninnia.

Lettu de broccadu
non ti preparesi,
su fenu ti desit
lettu duru e siccu,
sende su pius riccu
potente segnore!

Dormi fizu amadu,
dormi cun dulzura,
non tenzas paura
d'esser perturbadu,
o Verbu incarnadu
in sinu 'e Maria.

Tue ses su Segnore
de onzi tesoro,
piseddu minore
che Deus t'adoro,
pius caru de s'oro
ricca prenda mia.

Sos tres Reis

Innos de alegria e de amore
Bos cantan istanotte sos tres Rese,
Chi devotos bos benis finzas a pese
A bos annunziare cu cuntentu :
In Betlemme su grande naschimentu
Han'incontradu de Gesu Bambinu.
Durante su diffitzile caminu
Un'istella los hat accumpagnados,
e los hat protegidos e ghiados
finz'a su logu de Gesu naschidu.

Sant

Sant, sant, sant és el Senyor,
Déu de l'univers.
El cel i la terra són plens de la vostra glòria,
Hosanna a dalt del cel.
Beneït el qui ve en nom del Senyor,
Hosanna a dalt del cel.

Celestial tesoro

Celestial tesoro
d'eterna alegria,
dorm, vida meva i cor,
reposa, nin niria.

Caps llençols amb brocat
no et van pas preparar;
només un jaç de palla
eixuta com a llit,
tot i ser el més ric
i omnipotent senyor!

Dorm, fill meu estimat,
dorm amb tota dolçor,
i no tinguis cap por
d'èsser gens pertorbat.
Ets el Verb encarnat
en el si de Maria.

Tu, tu ets el Senyor
dels tresors d'aquest món;
a tu, bell infantó,
diví t'adoro jo,
més car que l'or,
rica bellesa meva.

Els tres Reis

Himnes plens de goig i plens d'amor
canten els tres Reis aquesta nit,
venen com devots amb bell delit
a anunciar a tothom amb alegria
el gran naixement de l'establia
on han vist al bell Jesús infant.
En el difícil camí avançant,
una estrella que els acompanyava
els ben protegia i els guiava
fins al lloc just on Jesús és nat.

Custu pane

Custu Pane de valore
chi Maria hat cumassadu
tottu Deus l'hat pesadu,
pero l'hat cottu s'Amore.
E tenet donzi sabore
e donzi delettamentu

In su pane e binu sagradu,
carre et sambene mirade,
anima et divinidadade
de Deus Verbu umanadu.
E tenet donzi sabore
e donzi delettamentu.

Magnificat

Magnificat anima mea Dominum.
Et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo.
Quia respexit humilitatem ancillae suae.

Ecce enim ex hoc beatam
me dicent omnes generationes.
Quia fecit mihi magna qui potens est.

Et sanctum nomen eius, et misericordia eius
in progenies et progenies timentibus eum.

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto,
Sicut erat in principio, et nunc, et semper,
et in saecula saeculorum.

Aquest pa

Aquest pa de gran valor
que Maria ha pastat,
Déu tot ell l'ha fermentat
però qui l'ha cuit és l'Amor.
I coneix tots els sabors
i sap totes les delícies.

En el pa i el vi sagrat
vegeu la carn i la sang,
ànima i divinitat
de Déu Verb humanitzat.
I coneix tots els sabors
i sap totes les delícies.

Magnificat

La meua ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra el Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions
em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Glòria al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant,
com era en el principi, ara i sempre,
i pels segles dels segles.

*Traduccions del sard de Josep Barcons Palau,
amb l'ajuda de Luigi Betza i Luigino Cussu.*

Fitxa artística i biografies

CUNCORDU CODRONZANESU

Luigino Cossu, *maestro e tenore (Boghe)*

Luigi Carboni, *tenore (Boghe)*

Andrea Zucca Pais, *tenore primo (Mesa oghe)*

Giancarlo Cortis, *tenore primo (Mesa oghe)*

Luigi Betza, *baritono (Contra)*

Giovanni Fara, *basso (Basciu)*

Ignacio Ramal, violí

Juan de la Rubia, orgue

CUNCORDU CODRONZANESU

El setembre del 2009, dos joves de Codrongianos, Luigi Betza i Giovanni Fara van decidir redescobrir el cant a veus de tipus religiós del qual tant havien sentit parlar els ancians del poble, donant vida a un somni que compartien des de feia anys. El record de la solemnitat amb què es representava la Passió de Jesús, l'amor pels cants en llengua sarda i en llatí que acompanyaven i marcaven els diferents moments de la Setmana Santa, els van impulsar a voler estudiar aquest art tan antic i preuat, abandonat ja a Codrongianos: el cantu a cuncordu. Els dos, intèrprets del Cor Folk de Codrongianos van proposar a Luigino Cossu –destacat intèrpret de cant tradicional sard i solista del cor d'Aglientu– la direcció del nou cor. Junts van buscar a Giancarlo Cortis i Luigi Carboni i Andrea Zucca Pais per completar el cercle i l'harmonia de “Su Cuncordu Codronzanesu”.

L'objectiu compartit és el de reconstruir el repertori litúrgic i paralitúrgic dels cants de l'Arciconfraternita di Santa Croce e del Rosario, ja desapareguda, fent una recerca el més acurada possible i basada en testimonis orals. Els membres de la formació s'ocupen de recollir manuscrits i enregistraments d'aquells llocs de Sardenya on la tradició i representació del cant a cuncordu està fortament arrelada per comparar i completar la seva tasca.

Cantar a cuncordu significa cantar en harmonia. Cuncordu en sard vol dir estar bé junts. Per tant, una harmonia que no només es refereix als sons emesos/creats, sinó que es troba a la base de les relacions dels mateixos cantaires. Hi ha harmonia en el silenci quan es tanca el cor per preparar-se per als assajos, i també durant les fases de respiració (important per sostenir els llargs acords). Hi ha harmonia en el so greu emès pel baix que s'inicia primer, seguit progressivament, per les altres veus. Sense aquesta concòrdia i harmonia seria pràcticament impossible expressar-se al màxim i trobar la fusió perfecta de veus que afavorís el naixement de la cinquena veu que surt de l'acord perfecte.

Com el cant a tenore, també el cuncordu normalment té quatre parts masculines, cadascuna de les quals és interpretada per un sol cantant especialitzat que, segons la tradició, havia de ser membre d'una confraria laica. El baix, "su basciu", té al seu costat esquerre el baríton, "sa contra", al seu costat dret el tenor primer, "sa mesa-oghe", i davant el tenor, "sa oghe".

IGNACIO RAMAL

Ignacio Ramal, violinista especialitzat en la interpretació històricament informada, ha estat convidat regularment a col·laborar com a concertino en formacions com les orquestres YOCPA, Barroca de Sevilla, Nereydas, la Camerata Antonio Soler, el Bachcelona Consort, l'Orquestra del Miracle, la Camerata de Murcia o l'Orquestra Barroca Catalana. Com a solista, ha realitzat gravacions discogràfiques de diverses obres, entre les quals poden destacar-se dues de les simfonies concertants per a dos violins de Gaetano Brunetti, amb la Camerata Antonio Soler i al costat dels violinistes Lina Tur i Mayah Kadish (Lindoro i Templante-CMBK), o el concert per a dos violins de Mauro D'Alay amb l'orquestra La Madrileña juntament amb el violinista Maxim Kosinov (Sony Classical).

Col·labora habitualment amb grups com Le Concert des Nations (Jordi Savall), La Real Cámara (Emilio Moreno) o Arlequin Philosophe (Pedro Memelsdorff). A més, ha col·laborat amb altres dels grups més reputats de l'escena espanyola i europea, com Il Pomo d'Oro, Ensemble Pulcinella, L'Éstro d'Orfeo o Accademia Montis Regalis.

Va rebre la seva formació en Musicologia i Interpretació a l'Escola Superior de Música de Catalunya de la mà de Manfredo Kraemer, i va rebre també consell de professors com Emilio Moreno o Pedro Memelsdorff. Més endavant, va continuar la seva formació en violí barroc juntament amb Enrico Onofri al Conservatori de Palerm. A més, ha participat en nombrosos seminaris d'interpretació de la música antiga de la Fondazione Giorgio Cini a Venècia, dirigits per Pedro Memelsdorff i impartits per músics com Amandine Beyer, Vivica Genaux o Eduardo López Banzo.

És membre de l'ensemble La Vaghezza, guardonat en diversos concursos internacionals, així com director musical del grup The Ministers of Pastime.

JUAN DE LA RUBIA

Juan de la Rubia, organista titular de la Basílica de la Sagrada Família i director de l'Orquestra del Miracle, és natural de la Vall d'Uixó (Castelló), on inicià els estudis de la mà del seu pare i de la mà de Ricardo Pitarch. La seva formació, esdevinguda en diverses capitals europees, comptà amb el mestratge d'Oscar Candendo, Wolfgang Seifen, Michel Bouvard i Montserrat Torrent, a més d'Olivier Latry i Ton Koopman. Durant els seus inicis acadèmics rebé fins a cinc Premis Extraordinaris en diverses especialitats, a més del Primer Premio del Concurso Permanente de Juventudes Musicales de España (2002) i el Premi El Primer Palau (2004), guardons que contribuïren a impulsar notablement la seva carrera.

La seva activitat incessant com a solista, director, acompanyant i continuista l'ha portat a trepitjar els principals escenaris d'una trentena de països d'arreu del món, entre els quals destaquen l'Auditorio Nacional de Música de Madrid, Konzerthaus de Berlín, Gewandhaus de Leipzig, Elbphilharmonie d'Hamburg, les catedrals de Colònia, Westminster, Bogotà, Ciutat de Mèxic i Tunísia, St. Sulpice de Paris, o el teatre Mariinsky i la Philharmonia de Sant Petersburg, entre d'altres.

De la Rubia ha actuat com a solista amb orquestres com la Freiburger Barockorchester, Kammerorchester Carl Philipp Emmanuel Bach, Orquesta Nacional de España, Orquesta Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Orquesta Barroca de Tenerife i les Orquestres d'Asturias, Sinfónica de Galicia, de Madrid, de la Comunitat Valenciana, Ciudad de Granada o l'Orquesta de Cuerdas de Bogotá. Així, ha treballat amb directors com Andrew Grams, François-Xavier Roth, Carlos Mena, Simon Halsey, Salvador Mas, Kazushi Ono, Víctor Pablo Pérez o Simon Rattle. Ha col·laborat, també, amb les principals formacions corals del país i amb solistes com Asier Polo, Mireia Farrés, Raquel Lojendio, Marta Mathéu, Carolyn Sampson o Philippe Jaroussky, amb qui va enregistrar el CD "Sacred Cantatas" (Erato, 2016), nominat a un Premi Grammy el 2018.

Tast gastronòmic

Celler Fargas-Fargas - *fargas-fargas.com*

Cervesa La Pirata - *cervesalampirata.com*

Forn Jorba - *fornjorba.com*

Giulio Bulloni - *panificiogiuliobulloni.it*

Oli Migjorn - *olimigjorn.com*

Làctics Saborit - *lacticssaborit.com*

Amb el suport de:

Amb la col·laboració especial de:

Amb la col·laboració de:

Amb l'ajut de:

Cots i Claret · Oliva Torras · Alapont · Òptica Jané · La Mare Cultural · Instal·lacions AGEC · Oli Migjorn · Farmàcia Mª Teresa Comas Riu Farmàcia Òptica Casas · Òmnium Segarra · Gestoria Mas Solsona · Tegecom · Fòrumgestió Assessors · La Farga del Solsonès · ARTA Estany 2011 · Constructora de Solsona · Òmnium Segarra · Vidres Solsona · VAS · Tallers Ballús · Espar Sala · Knauf · Tèxtil Olius Koobin · Constructora del Cardoner · Fruits Taribó · Carnisseria Solvi · Càmping La Ribera · Antiga Casa Magí · Restaurant El Miracle Allotjaments El Miracle · Hotel Sant Roc · Hotel Bremon · La Mare de la Font · La Garriga de Castelladral · Càmping El Solsonès · Konvent Urbi Apartaments · Casa d'Espiritualitat del Miracle · Hostal de Pinós · Ke Diví restaurant · Acústic Barna · Amics de Vergós Guerrejat Associació Riubrogent · Associació Amics de Coaner · Associació Pro Retaule de Salelles · Associació de Veïns de Salelles

Productors:

Cervesa La Pirata · Cafès Gener–November Tea · Flequers de Cardona · EssènciesCat · El Rosal · Ecomercaderet · Torrons Vicens Celler Grau i Grau · Restaurant Casal de Castelltallat · Horta de cal Cinto · Celler Fargas-Fargas · Forn Jorba · Giulio Bulloni · Oli Migjorn Làctics Saborit · Caseus Afinadors · Forn Coma · Celler Abadal · Chocolate Factory · Celler Clos Dominic · Forn cal Pius · Inés Rosales Que rebenti la Baells · Especialitats Viñas · Restaurant Corpus · Forn l'Espurna · Vins - cava Piteus · Forn - Pastisseria Camps · Biolord Rostisseria Romina · La Fornera de Biosca · Celler Comalats · La Garbiana · L'Olivera · Cerveses La Vella Caravana · La Solsonina · Verit Fruit · Casa Dalmases · Aya Cacao · Eixarcolant · Pastisseria Flor de Neu · Celler Collbaix · El Moli

Mitjans col·laboradors:

